

Η εμπάθεια διώχνει τον Χριστό από τον άνθρωπο

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Δρ. Γεώργιος Ν. Κόϊος, Ιατρός-Ενδοκρινολόγος](#)

Από τις πιο σημαντικές εμπειρίες από τις επικοινωνίες με τον μακαριστό Γέροντα και Πνευματικό μας Πατέρα Συμεών Κραγιόπουλο, ήταν ο τρόπος με τον οποίο χειρίσθηκε ένα θέμα συμπεριφοράς προς κάποιον από τους Επισκόπους, Μητροπολίτη μιας Ι. Μητροπόλεως. Ήταν το 1986 με 1987.

Ο μακαριστός πλέον Μητροπολίτης επρόκειτο να κάνει επίσκεψη στην περιοχή κάποιου μοναστηριού και οι κάτοικοι της περιοχής θα εκδήλωναν την δυσφορία τους προς το πρόσωπό του για την στάση του απέναντι στο μοναστήρι. Έτυχε να πληροφορηθώ την ενέργεια αυτή και δεσμεύτηκα να παραβρεθώ και προσωπικά.

Με φώτισε ο Θεός να θεωρήσω σοβαρή την συμπεριφορά μου και αποφάσισα να ζητήσω την ευλογία από τον Π. Συμεών. Σε απογευματινή σύναξη μιας Κυριακής στην οδό Μόδη – το χρονικό εκείνο διάστημα ο Πατήρ έκαμνε τις συνάξεις της Κυριακής στο πνευματικό κέντρο στην οδό Μόδη – τον πλησίασα και του λέω:

- Πάτερ, την άλλη Κυριακή στην περιοχή του μοναστηριού, και του αποκάλυψα που, θα γίνει μια εκδήλωση αποδοκιμασίας της συμπεριφοράς του δείνα

Μητροπολίτη προς τους μοναχούς και υποσχέθηκα να συμμετάσχω και εγώ.

Ξαφνικά ο Πατήρ εμφάνισε ένα πρόσωπο που εύχομαι κανένας να μη το γνώρισε. Έσμιξε τα φρύδια του, άστραψαν τα γαλανά μάτια του, συσπάστηκε το πρόσωπό του και με αυστηρότατο ύφος, που με τρόμαξε λέει:

- Ούτε στον ύπνο σου δεν θα το σκεφτείς. Όχι δεν έχει ευλογία, αλλά απαγορεύεται αυστηρά να παραβρεθείς. Τελείωσε το θέμα.

Ενημέρωσα ότι δεν θα μπορούσα να τηρήσω την υπόσχεσή μου γιατί δεν έδινε ευλογία ο Γέροντας και δεν μπορούσα να κάνω ανυπακοή. Δεν πήγα.

Την άλλη Κυριακή, μετά το τέλος της σύναξης, με κάλεσε να με δει. Απόρησα γιατί ο Πατήρ δεν συνήθιζε τις προσωπικές επαφές. Ήταν πολύ προσεκτικός και δεν επιθυμούσε να δημιουργεί εντυπώσεις και οικειότητα στα πνευματικά του παιδιά. Πήγα, λοιπόν, με κάποια περιέργεια να τον δω και με ρωτά με αυστηρό ύφος και χωρίς περιστροφές.

- Πήγες στην αποδοκιμασία του Μητροπολίτη;

- Όχι, Πάτερ, αφού δεν δώσατε ευλογία δεν πήγα, δεν μπορούσα να κάνω ανυπακοή.

Ο Γέροντας αμέσως άλλαξε πρόσωπο και διάθεση. Το πρόσωπό του ξαναβρήκε την γλυκιά και ήρεμη έκφραση.

- Παιδί μου, λέει, δεν είναι σωστό να γίνεται τέτοια ενέργεια σε Μητροπολίτη.

Όπου υπάρχει εμπάθεια φεύγει ο Χριστός. Δεν αναπαύεται ο Κύριος στον εμπαθή άνθρωπο, στους εμπαθείς λογισμούς και εμπαθείς ενέργειες. Ο Κύριος είναι πηγή της αγάπης, της ανοχής, της υπομονής, της συγγνώμης, της ταπεινής συμπεριφοράς, της συγχώρησης, της θυσίας. Όταν έχει αληθινή πίστη ο άνθρωπος τότε τον εμπιστεύεται ο Θεός και τον κοσμί με τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος που κάνουν τον άνθρωπο δοχείο της Χάριτος, τον καθαρίζει, τον κάνει μοναστήρι και τότε σκηνώνει στην καρδιά του ανθρώπου η Τριαδική Θεότητα. Η εμπάθεια, το τονίζω και πάλι, τον διώχνει.

Ασπάσθηκα το χέρι του, έσκυφα το κεφάλι μου και αποχώρησα σκεπτόμενος τις αλήθειες που είπε.

Ο Γέροντας, γενικά, υπέφερε όταν διαπίστωνε την παρουσία εμπάθειας στην ψυχή οποιουδήποτε ανθρώπου. Ιδιαίτερα όταν υπήρχε εκδήλωσή της σε πρόσωπα της Εκκλησίας. Πόσο υπέφερε όταν ξέσπασε αντιπαράθεση μεταξύ του πρώην και του εν ενεργεία Μητροπολίτη της εποχής εκείνης στην Λάρισα. Και γενικώτερα σε προσωπικές διαφορές μεταξύ προσώπων, απλών και επώνυμων όπου ήταν καταφανές το πάθος. Μάτωνε στην κυριολεξία η καρδιά του. Καθώς ο Γέροντας ήταν δοχείο της Χάριτος είχε άμεση πληροφορία μέσα του για την πνευματική μας κατάσταση. Ήταν μάταιη κάθε προσπάθεια απόκρυψης λογισμών. Το μόνο που θα μπορούσαμε να πετύχουμε ήταν να τον στενοχωρούμε με την στάση μας. Ο Πατήρ χαιρόταν ιδιαίτερα την ειλικρίνεια. Η διάκρισή του ως Πνευματικού ήταν τέτοια, ώστε να μπορεί να μας διορθώνει με τρόπο που δεν εξουθένωνε κανένα. Η πνευματική καθοδήγηση, η προσευχή του, η ανάλυσή του στα προβλήματά μας, οδηγούσε στην ανάπαυσή μας. Έδινε στο καθένα την αίσθηση ότι έμπαινε στον ζυγό των προβλημάτων του και αναλύεται ιδιαίτερα για κάθε πνευματικοπαίδι του. Όλοι, όσοι είχαν την ευλογία της πνευματικής καθοδήγησης, αλλά και όσοι προστρέχανε για να βοηθηθούν, μπορούν να βεβαιώσουν διακριτική πνευματική βοήθεια του Γέροντα. Ο ίδιος όλα τα απόδιδε στον Κύριο. «Ό,τι φωτίσει ο Θεός», «να δούμε τι θέλει ο Κύριος», «να γίνει το θέλημα του Θεού». ήταν συνηθισμένες εκφράσεις του. Ο Γέροντας τα εννοούσε απόλυτα αυτά που έλεγε. Ήταν ζωή του. Ένοιωθε την ευθύνη του ως ποιμένα και αγραυλούσε για την κάθε ψυχή. Όλοι αισθάνονταν το μέγεθος της υπευθυνότητάς του. Τον τιμούσαν ιδιαίτερα οι εκκλησιαστικοί παράγοντες καθώς κάθε λόγος του ήταν απόσταγμα προσευχής και σοφίας.

Ο Γέροντας απόφευγε κυριολεκτικά την δημοσιότητα. Αλλά όσο και να αποφεύγει ο άγιος την δημοσιότητα ο Θεός αλλιώς ενεργεί. Δεν μπορεί πόλη, που βρίσκεται ψηλά στο βουνό να κρυφτεί· το αναμμένο λυχνάρι το τοποθετούν στο τραπέζι, στη μέση του σπιτιού για να φωτίζει όλους. Και τον αποκάλυπτε στον κόσμο ο Κύριος.

Η τιμή της επίσκεψης του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου, είναι ένα μέτρο της εκτίμησης της ακτινοβολίας του Πνευματικού μας Πατέρα.

Ο λόγος του δεν ήταν επιτηδευμένος. Απλός, φωτισμένος, βιωματικός, στάλαζε μέσα στην καρδιά και έφερνε αποτελέσματα. Θαρρούσες σε προσωπικό επίπεδο. ότι απευθυνόταν αποκλειστικά. Αναρωτιόμασταν όλοι « για μένα τα λέει; ». Ήταν ανατόμος της ανθρώπινης ψυχής. Όλα δώρα της Χάριτος του Κυρίου, που Τον πίστευε και Τον ζούσε ο Πατήρ Συμεών. Είχε διώξει κάθε εμπαθή κίνηση της καρδιάς, κάθε εμπαθή λογισμό και έκανε κατοικία της καρδιάς του την Αγία Τριάδα. Η ταπεινή ζωή του, το βίωμα της σιωπής και της αφάνειας, τον έκαναν φάρο φωτεινό. Ο ίδιος πίστευε ακράδαντα για κάθε χριστιανό, ότι η απλή και ταπεινή εν Χριστώ ζωή, η καθαρή και σταθερή πίστη και η απόλυτη εμπιστοσύνη στον Κύριο, μπορεί να τον κάνει δοχείο της Χάριτός του.

<https://bit.ly/3E2vUo8>